ПРАЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 90 (7420) | СЕРАДА, 14 КАСТРЫЧНІКА | 1942 г.

ПРАЧЫТАЎ—ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

МЫ КЛЯНЁМСЯ ВАМ, ДАРАГІ ІОСІФ ВІСАРЫЁНАВІЧ, ШТО БЕЛАРУСКІ НАРОД І НАДАЛЕЙ БУДЗЕ ВЫСОКА ТРЫМАЦЬ СЦЯГ ВЯЛІКАЙ УСЕНАРОДНАЙ БАРАЦЬБЫ СУПРОЦЬ ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ, ШТО СЛАЎНУЮ 25-ю ГАДАВІНУ КАСТРЫЧНІКА ЁН СУСТРЭНЕ НОВЫМІ ПЕРАМОГАМІ НАД БАНДАМІ ФАШЫСЦКІХ МЯРЗОТНІКАЎ І ЧАЛАВЕКАНЯНАВІСНІКАЎ.

(З пісьма ўдзельнікаў другога мітынга прадстаўнікоў беларускага народа таварышу Сталіну).

ТАВАРЫШЫ ПАРТЫЗАНЫ І ПАРТЫЗАНКІ! БРАТЫ БЕЛАРУСЫ!

25 ГАДАВІНУ КАСТРЫЧНІКА СУСТРЭНЕМ ПАД СЦЯГАМ БАРАЦЬБЫ ЗА ВЫЗВАЛЕННЕ БЕЛАРУСІ АД НЯМЕЦКІХ АКУПАНТАЎ! МАЦНЕЙ УДАР ПА ГІТЛЕРАЎСКІХ НЯГОДНІКАХ!

АДСТАІМ ЗАВАЁВЫ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!

У суровыя дні цяжкіх выпрабаванняў сустракае наш народ знамянальную дату—25-ю гадавіну Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі. У жорсткіх баях з нямецка-фашысцкімі ордамі на фронтах Айчыннай вайны родная Чырвоная Армія адстойвае чэсць, свабоду і незалежнасць Совецкай Радзімы, адстойвае вялікія заваёвы Кастрычніка.

Кожны раз наш беларускі народ, як і ўсе народы вялікага Совецкага Саюза, сустракаў знамянальную гадавіну як дзень магутнай дэманстрацыі гістарычных перамог соцыялізма.

Беларусы! Успомніце, як квітнела наша рэспубліка пры Совецкай Уладзе. Совецкая ўлада аддала зямлю калгаснікам бясплатна на вечнае карыстанне. На гэтай зямлі truжанікі вёскі пабудавалі новае, радаснае, заможнае жыццё. У нашых клецях было поўна хлеба. На нашых фермах гадавалася безліч жывёлы. Красавалі нашы сады, багатым ураджаем шумелі нівы. Нашы дзеці вучыліся ў пабудаваных совецкай уладаю школах, тэхнікумах і ўніверсітэтах. Мы пабудавалі цудоўныя фабрыкі і заводы, электрастанцыі і клубы, дзіцячыя сады і тэатры.

Усё гэта мы завяявалі пры брацкай дапамозе вялікага рускага народа пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна.

І вось прыпаўзла на нашу зямлю фашысцкая гадзіна і хоча зрабіць нас рабамі.

Гітлераўскія ізвергі ператварылі ў руіны, папялішчы дзесяткі і сотні квітнеючых гарадоў і вёсак. Яны разграбілі наша дабро, гоняць нашых людзей на катаржную працу ў Германію. Сотні тысяч мужчын і жанчын, дарослых і дзяцей замучаны, закатаваны нямецкімі людаедамі. Яшчэ нядаўна квітнеючая Беларусь ператворана ў фашысцкае пекла.

Але гітлераўцам не ўдалося і не ўдасца зламаць нашу волю да барацьбы, да помсты, нашу веру ў перамогу. Беларусь заняволена, але не пакорана. Яна знясілена, але не зломлена. Беларусь змагаецца, яна помсціць крывавым нямецкім людаедам. Гарыць зямля пад нагамі акупантаў.

Беларусы! Браты і сёстры! Сустрэнем 25-ю гадавіну Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі пад сцягам барацьбы за вызваленне Беларусі ад нямецкіх акупантаў. Пашырайце партызанскую вайну! Біце нямецкую сволач, знішчайце гітлераўскіх варвараў! Кроў за кроў! Смерць за смерць!

Чым больш моцна будзем біць немцаў у тылу, тым хутчэй наступіць час канчатковага разгрома ворага.

За вызваленне нашай роднай зямлі, за заваёвы вялікага Кастрычніка, за нашу Беларусь, за совецкую ўладу, за нашу волю, за шчасце нашых дзяцей — у бой, на ворага! Смерць нямецкім акупантам!

НА ВЫЗВАЛЕНАЙ ЗЯМЛІ. Малацьба ў калгасе «Новы шлях».

Зборка танкаў на тройчы ордэнаносным Кіраўскім заводзе.

ПРАДКАСТРЫЧНІЦКАЕ СПАБОРНІЦТВА

Калектыў эвакуіраванага з Віцебска завода № 17, уступіўшы ў прадкастрычніцкае спаборніцтва, павялічвае тэмпы працы, дае фронту прадукцыю звыш плана.

Змена майстра Багамолавай штодзённа перавыконвае вытворчую праграму.

Растуць рады стаханаўцаў, наватараў вытворчасці. Добра працуе работніца тав. Тамашова, якая сістэматычна выконвае заданне на 300—315 процантаў.

Самаадданай працай калектыў завода рыхтуе дастойную сустрэчу 25-й гадавіне вялікага Кастрычніка.

Д. М. ДАВЫДАВА.

У БЕЛАРУСКІМ ОПЕРНЫМ ТЭАТРЫ

Беларускі Дзяржаўны ордэна Леніна тэатр оперы і балета працуе ў г. Горкім. Спектаклі тэатра карыстаюцца сярод гледачоў вялікай папулярнасцю.

На сцэне тэатра з поспехам ідзе «Севільскі цырульнік» у пастаноўцы беларускага рэжысёра В. М. Шахрая.

Днямі адбылася прэм'ера оперы «Кармен». У галоўнай ролі выступіла народная артыстка СССР і БССР, лаурэат Сталінскай прэміі Л. П. Александроўская.

У кастрычніку тэатр пакажа оперу «Еўгеній Онегін», у пастаноўцы заслужанага артыста БССР П. С. Златагорава. У ролі Тацяны выступіць народная артыстка БССР Р. В. Млодэк.

Адначасна з работай над класікай, калектыў тэатра заняты аднаўленнем беларускай оперы «Кветка шчасця» і балета «Салавей».

ЯШЧЭ АДНА ГІТЛЕРАЎСКАЯ ФАЛЬШЫЎКА

На-днях нямецкае камандаванне абвясціла, што нямецкія войскі, нібыта, акружылі і знішчылі паўднёвей Ладажскага возера 7 совецкіх дывізій, узялі 12.370 палонных, захапілі ці знішчылі 244 танкі, 307 гармат, 491 мінамёт і г. д. Гэта паведамленне нямецкага камандавання ад пачатку да канца з'яўляецца беспардоннай хлуснёй. Ні паўднёвей Ладажскага возера, ні ў якім-небудзь іншым месцы гітлераўцы не акружылі не толькі ні адной дывізіі, але нават ні аднаго совецкага палка.

Паўднёвей Ладажскага возера, у раёне Сінявіна, у верасні месяцы совецкія войскі прадпрынялі наступальныя баі. Мэтай гэтай аперацыі з'яўлялася адцягнуць частку сіл нямецкай арміі з паўднёвага ўчастка фронта. Гэта мэта была дасягнута. Некалькі нямецкіх дывізій, у тым ліку 4 пяхотных дывізіі, якія стаялі ў Крыму, а менавіта—24, 28, 132 і 170,—і прызначаліся для аперацый пад Сталінградам і на Тераку, спешна былі перакінуты ў раён Сінявіна і тут былі разбіты ці моцна растрапаны совецкімі войскамі. У ходзе гэтых баёў былі разгромлены 223 і 227 нямецкія пяхотныя дывізіі і нанесены вялікія страты 5 горна-стралковай, 24, 28, 121, 132 і 170 пяхотным дывізіям. Праціўнік страціў забітымі, раненымі і палоннымі не менш 60.000 салдат і афіцэраў. За гэты-ж час падбіта і знішчана да 200 нямецкіх танкаў, 244 гарматы, да 400 мінамётаў, 730 кулямётаў і збіта 260 нямецкіх самалётаў.

Нашы войскі ў гэтых баях страцілі забітымі, раненымі і прапаўшымі без вестак 21.384 чалавекі. У адбываўшыхся баях нашы часці страцілі 58 танкаў, 93 гарматы, 249 мінамётаў, 77 станкавых і 214 ручных кулямётаў.

У выніку баёў у раёне Сінявіна была прарвана абарона праціўніка і захоплен рад яго апорных пунктаў, якія, нягледзячы на ўсе контратакі праціўніка, моцна ўтрымліваюцца нашымі войскамі.

Такія сапраўдныя факты, якія поўнасцю абвяргаюць новую фальшыўку гітлераўскіх фальшываманетчыкаў.

СОВІНФОРМБЮРО.

На фронтах Айчыннай вайны

У РАЁНЕ СТАЛІНГРАДА

Нашы войскі вядуць агнявыя баі з праціўнікам. Танкі і пяхота немцаў, якія панеслі за апошні час велізарныя страты, актыўнасці не праяўляюць.

Паўночна - заходней Сталінграда байцы Н-скай гвардзейскай часці некалькі прасунуліся наперад.

ВЕЛІЗАРНЫЯ СТРАТЫ НЕМЦАЎ

Кожны дзень баёў у раёне Маздока прыносіць немцам вялікія страты, якія абяскроўліваюць іх часці. Толькі на адным участку, праціўнік за першыя сем дзён кастрычніка страціў 5.150 салдат і афіцэраў. Нашы войскі захапілі 36 гармат, 24 мінамёты, 29 станкавых і 27 ручных кулямётаў, 35 аўтаматаў, 855 вінтовак, 5 радыёстанцый і многа іншай ваеннай маёмасці. Захоплены палонныя.

АКРУЖАН ВАРОЖЫ ГАРНІЗОН

Паўднёва-ўсходней Новарасійска нашы часці перамаглі ўпартае супраціўленне немцаў, прасунуліся наперад і акружылі адзін населены пункт. Ідуць баі на знішчэнне нямецкага гарнізона.

УДАРЫ З МОРА І ПАВЕТРА

Нашымі караблямі ў Балтыйскім моры патоплена 5 нямецкіх транспартаў агульным водазмяшчэннем 16.000 тон.

За тыдзень з 4 па 10 кастрычніка ўключна ў паветраных баях, на аэрадромах і агнём зенітнай артылерыі знішчана 123 нямецкіх самалёты. Нашы страты за гэты-ж час—78 самалётаў.

БІЦЬ НЕМЦАЎ СМЕРТНЫМ БОЕМ

Знішчылі 1.000 фашыстаў

Партызанскі атрад «Беларусь» за час сваёй баявой дзейнасці знішчыў каля 1.000 нямецка - фашысцкіх акупантаў.

Апрача таго, народныя мсціўцы пусцілі пад адкос 5 чыгуначных эшалонаў праціўніка, спалілі валяльную фабрыку, прадукцыю якой акупанты адпраўлялі ў Германію, разбурылі або спалілі 11 мастоў, знішчылі дзесяткі валасных і паліцэйскіх управ.

Атрад «Беларусь» таксама знішчае бязлітасна здраднікаў радзімы — нямецкіх наймітаў.

Мінская вобласць.
(Наш кар.).

ШПІТАЛЬ

Думка аб арганізацыі шпіталя даўно займала камандаванне нашага атрада.

Прыдзе час—і мы назавём дзесяткі імёнаў гарачых совецкіх патрыётаў Н-скіх вёсак, якія дапамагалі нам стварыць шпіталь.

Шпіталь прымае і лечыць раненых і хворых партызан. Часам сюды прыбываюць раненыя і з іншых атрадаў.

За час існавання шпіталя прапушчана нямала раненых і хворых таварышаў. Усе яны выздаравелі і цяпер яшчэ з большай сілай б'юць паганую немчуру.

У сучасны момант у нас дастаткова перавязачных матэрыялаў, розных медыкаментаў.

Нам удалося выключна добра забяспечыць байцоў харчаваннем. Хворыя атрымліваюць удосталь усё, што патрэбна, каб, пакінуўшы шпіталь, адчуваць сябе поўным сіл і здароўя для барацьбы з ворагам. Аб гэтым клапоцімся ўсе мы: урачы, медсёстры, санітаркі.

Урач **Раіса Ш.**

У Н-скім партызанскім атрадзе. Партызаны выходзяць на выкананне баявога задання.

МУЖНАЯ ПАРТЫЗАНКА

У вёсцы С. паліцэйскія затрымалі дзяўчат - партызанак Фрузу і Фядору. Па дарозе ў паліцыю Фядора ўцякла. У Фрузы быў сакрэтны дакумент. Выкарыстаўшы замяшанне паліцэйскіх, яна паспела схаваць яго. Калі прывялі яе ў паліцыю, пачаўся допыт.

Збіўшы дзяўчыну, раззлаваныя паліцэйскія зноў прадаўжалі допытваць, але мужная патрыётка нічога не адказвала.

Тады ёй звязалі рукі і, пакінуўшы аднаго паліцэйскага вартаваць яе, разышліся.

Калі паліцэйскі заснуў, Фруза, выскачыўшы ў вакно, выратавалася. Так, са звязанымі рукамі, яна дабралася да атрада.

Праз некалькі дзён мужная партызанка зноў пайшла на выкананне баявога задання.

Партызан **С.**

ЗНІШЧЫЛІ ЎСЕ МАСТЫ

Партызанская разведка данесла, што па шасэ Б.—З. немцы перавозяць свае падмацаванні да лініі фронта. Камандаванне партызанскага атрада тав. Нікалая прыняла смелае рашэнне, і адразу «запрацавалі» падрыўнікі.

Аперацыя была выканана бліскуча: на перагоне Б.—З. спалены і ўзарваны ўсе масты. Шасэ выведзена са строю.

Г. ШЧАРБАТАЎ.

Вілейская вобласць.
(Наш кар.).

НА ТАНК „ПАРТЫЗАН ПАЛЕССЯ"

Наш карэспандэнт з Палесся паведамляе:

Каштоўную ініцыятыву праявіў партызанскі атрад пад камандаваннем тав. А. Гэты атрад арганізаваў збор грошай на пабудову танка «Партызан Палесся». За некалькі дзён партызаны сабралі 5.020 рублёў.

Атрад тав. А. звярнуўся да партызан Палесся з прапановай падтрымаць ініцыятыву. Адгукнуліся народныя мсціўцы ўсяго Палесся. Партызанскі атрад тав. П. сабраў 4.278 рублёў, атрад тав. І. — 4.367 рублёў.

СТАРЫ НЯМЕЦКІ ШПІК

Капаючыся на сметніках, гітлераўцы выцягваюць адтуль усякую гніль. Апрануўшы ў фашысцкую вопратку і прыклеіўшы гучны ярлык «пісьменніка», «акадэміка», або проста «дзеяча», акупанты выкарыстоўваюць яе, як свае кадры.

Адначасова з гадлеўскімі, адамовічамі і віцьбічамі, гер Кубэ выцягнуў Францішка Аляхновіча.

Каб як-небудзь злагодзіць уражанне ад гэтай асобы, якая нячыста пражыла доўгае і подлае жыццё, фашысты раздзьмухваюць яе славу. З гэтай прычыны гітлераўцы ладзілі «юбілей яго працы на беларускай літаратурнай ніве», а цяпер хочуць узвесці ў сан «акадэміка».

Аляхновіч распачаў сваю «дзейнасць» год трыццаць таму назад. Ён пісаў п'есы, у якіх, паказваючы тыпы п'яніц, распуснікаў, гультаёў і валацуг, спісваў партрэт уласнай асобы.

Сваю-ж п'есу «Пільнуй свае хаты» ён напісаў па заказу контррэволюцыі і царскіх чорнасоценцаў. У гэтай п'есе ён раіць беларускаму сялянству не ўмешвацца ў палітычнае жыццё, сядзець ціха дома ўзапечку, выкрываць у сваім народзе рэволюцыйныя элементы і аддаваць іх у рукі «законнай улады», як называў ён тады царскі ўрад. Супакойваў народ, што жыццё для сялянства наладзяць людзі, паклíканыя да гэтага, гэта значыць—паны, капіталісты і чыноўнікі.

Але таму, што яго бязглуздай пісаніны ніхто не чытаў, ён перамяніў прафесію і ўзяўся за шпіёнства.

І вось Аляхновіч, як вопытны нямецкі шпіён, вярнуўся ў віленскія піўнушкі і пачаў зноў сваю правакатарскую работу сярод беларускага народа.

Гэты нямецкі «беларускі пісьменнік» за 25 апошніх гадоў не напісаў ні слова аб беларускім народзе, аб яго радасці, шчасці і горы. Ён 25 гадоў працаваў шпіёнам і дыверсантам, пракладаючы сцежкі нямецкім бандытам на Беларусь.

Такое сапраўднае аблічча гэтага нямецкага найміта, якога сёння немцы выстаўляюць на паказ беларускаму народу, раздзьмухваючы яго «славу».

Гэтаму, з дазволу сказаць «пісьменніку», які ўжо 25 год не бярэ пяра ў рукі, яны даручылі падпісвацца пад бруднай фашысцкай газеткай «Беларускі голас», якая выходзіць у Вільні і ўсхваляе ўсе фашысцкія «парадкі» на беларускай зямлі.

Беларускі народ адплаціць гэтаму здрадніку і шпіёну, які жыруе сёння на слёзах, крыві і пакутах нашых людзей.

М. КАЛІНА.

ХРОНІКА

У АКУПІРАВАНАЙ БЕЛАРУСІ

Гітлераўскія газеты, што выдаюцца ў Мінску, скардзяцца: жанчыны не жадаюць удзельнічаць у фашысцкіх жаночых арганізацыях. Усе яны, як піша газета, на ўпрошванні адказваюць: «Советы яшчэ вернуцца». Такі адказ бянтэжыць акупантаў.

* * *

Як паведамляюць з Барысава, па раёну аб'яўлен новы дадатковы падатак. Кожны селянін павінен здаць 180 кілограмаў жыта, 200 кілограмаў яравых, 180 кілограмаў бульбы, 350 літраў малака, 30 яек. Апрача гэтага кожны абкладаецца грашовым падаткам у 500 рублёў і 300 рублёў за «страхоўку». Немцы рашылі дашчэнту аграбіць беларусаў.

* * *

У Мінску немцы арганізавалі банк, які пад велізарныя процанты і заклад маёмасці абяцае выдаваць насельніцтву пазыку. Гэты банк з'яўляецца нічым іншым, як новым сродкам аграблення, бо за «несвоечасовую» выплату процантаў закладзеная маёмасць пераходзіць ва ўласнасць банка.

У вёсцы Кайкава, Мінскага раёна, нямецкія забойцы злавілі трох папаўшыхся ім пад рукі калгаснікаў, збілі іх да страты прытомнасці, а затым, прывязаўшы іх дротам да хат, спалілі разам з будынкамі.

* * *

Гестапаўскія галаварэзы робяць у горадзе Барысаве гвалтоўнае высяленне жыхароў. Па вуліцах III Інтэрнацыянала, Полацкай і Дзяржынскай гестапаўцы выгналі людзей з іх дамоў, а кватэры засялілі жандармамі.

* * *

У вёсцы Ваські, Гарадоцкага раёна, нямецкія грабежнікі адабралі ў сялян 29 коняй, 70 кароў і 48 авечак. Сумеснымі дзеяннямі з партызанамі сяляне адбілі награбленую жывёлу.

* * *

Акупанты спрабуюць забраць у сялян усё зярно, намалочанае з новага ўраджаю. Для гэтага яны пасылаюць паліцыю па вёсках. У Дубровенскім, Дрыбінскім і Горацкім раёнах сяляне аказалі супраціўленне і схавалі хлеб.

ПАРТЫЗАНСКІ ДЗЕНЬ

У гэтай невялічкай вёсцы, якая раскінулася на ўзгорку паміж лясоў, пануе незвычайнае ажыўленне. Скачуць коннікі, праходзяць узброеныя групы, цягнуцца фурманкі, з невялікімі, але важкімі скрынкамі і газетнымі пакункамі. Тут штаб аб'яднанага партызанскага атрада.

Іван Сцяпанавіч —начальнік штаба, стары партызан, схіліўся над сталом. Хоць пасля ўдала праведзенай ноччу аперацыі не пашкодзіла-б адпачыць, але пачынаецца дзень. Трэба ўнесці папраўкі ў вучэбны план, улічыць удалыя і няўдалыя эпізоды праведзенага налёта, трэба з камандзірамі, а потым з усімі байцамі правесці разбор аднаго гарачага бою, які адбыўся гэтымі днямі.

Думкі яго перарывае знаёмы, вясёлы голас, які ўрываецца з вуліцы ў расчыненае вакно:

— Таварышы камандзіры, выходзь на агляд!

Камандзір атрада, падцягваючы за рэмень перакінуты цераз плячо нямецкі аўтамат, пахаджае ля хаты. Ён весела падмігвае ідучаму насустрач камісару. Вочы камандзіра свецяцца шчаслівым бляскам:

— А ну, зірні, камісар,— гаворыць ён.

Сапраўды, настрой у камандзіра сёння прыўзняты. Прыбыў ўзвод коннікаў. Ажыццяўляецца даўняя мара камандзіра — стварыць уласную кавалерыю.

Вось на краю вуліцы з-пад шырокай кроны дуба, як з-пад узнятай заслоны, паказваецца воблака пылу, потым пара коннікаў, другая, трэцяя, чацвертая... І хоць коні не адной масці, зброя не блішчыць на сонцы срэбрам, але праносяцца яны так імкліва і заліхвацка, што нават скупы на словы, тым больш на пахвалу, стары Іван заўважае:

— Такія, як уварвуцца, дык, бадай, не стрымаеш.

Міхась Д. гаворыць:

— Мы абмяняліся з немцамі ролямі. У мінулым годзе мы хаваліся ад іх, цяпер яны ад нас. Адно слова «партызан» наганяе на іх сполах. Праўда, для таго, каб яны нас больш «паважалі»—нам прыйшлося перабіць тысячы паўтары фрыцаў. Але гэта яшчэ мала. Я ўжо даўно заўважыў: самае надзейнае лякарства для гітлераўцаў — здымаць ім галовы. Тады яны становяцца зусім спакойнымі.

На зялёнай палянцы сабраліся камсамольцы. Яны выступілі ініцыятарамі спаборніцтва на лепшае выкананне загада таварыша Сталіна — дасканала аўладаць зброяй. Зараз яны сышліся на праверку.

На зямлі стаяць айчынныя і трафейныя кулямёты, ляжаць вінтоўкі, гранаты... Камандзір і сакратар комсамольскай арганізацыі выклікаюць комсамольцаў. Праверка ідзе строгая і дэталёвая. Баец-партызан павінен дасканала ведаць зброю, выдатна валодаць ёю.

Вось падыходзіць Мікола Г. Дакладна ён адказвае на ўсе запытанні, затым разбірае кулямёт, тлумачыць прызначэнне кожнай часткі, баявыя ўласцівасці кулямёта.

Мікола зусім малады баец, ён не вельмі даўно прышоў у атрад. Прызначылі яго другім нумарам да кулямёта. Хутка давялося атрымаць баявое хрышчэнне ў гарачым баю. З таго бою і палюбіў ён кулямёт. Зараз ён атрымаў павышэнне — стаў першым нумарам, і праверка паказала, што час ён не марнаваў.

...Падыходзіць вечар. Сёння нядзеля. Дзесьці нясмела, потым усё гучней льюцца гукі гармоніка. Які не суровы час, але сэрца чалавека любіць вясёласць.

Неўзабаве змяркаецца. Пусцее вуліца. Дзесьці чуецца вокліч вартавога. Праз якую-небудзь гадзіну дзесяткі і сотні людзей, узброеных кулямётамі і вінтоўкамі, пойдуць выконваць важную аперацыю, пойдуць знішчаць гітлераўскіх бандытаў.

Даніла ПУШЧА.
Іван ШОСТАЎ.

Н-скі раён Беларусі.
(Ад нашых кар.).

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ
73623